

SİYAH
BEYAZ

HALİL VURUCUOĞLU

Harici Alemler *External Realms*

10.05.2019 - 08.06.2019

MELİS GOLAR : Ankara’da gerçekleşen ilk solo serginiz “Harici Alemler”i hangi konu ve kavramlar üzerinden oluşturduğunuzdan biraz bahseder misiniz?

HALİL VURUCUOĞLU : İnsanın tesir ettiği olumlu veya olumsuz tüm hareketlerin insandaki kaynağını araştırma serüvenim kendi içime döndüğüm ve gördüklerimi yorumladığım bir aşamaya evirildi. Yoğunlukla psikoloji ve felsefe okuduğum bir dönemin sonunda üretimlerime başladım. Dışarıda olan her şeyin içeride de oluşu gibi ben de çeşitli zıtlıklarla doluydum. Harekete geçmemi sağlayan ve ilk üretimlerimin altında olan kavramlar aydınlık ve karanlık olarak belirmişti. Her iki kavram da ayrı ayrı serilerin üretilmesini sağladı.

M.G. : Eserleriniz figürlerin ayırt edilebildiği resimlerden, mekan ve figürün birbiri içinde kaybolduğu renkli soyutlara geçiş yapmış gibi görünüyor. Portreler, manzara resimleri, doğa tasvirlerinden daha tanımsız alanlarla karşılaşıyoruz. Siz bu konuyla ilgili neler söylersiniz?

H.V. : Bana göre bilinçaltı karanlık ve kuytu değil aksine aydınlık ve geniş bir yapıda. Bu özelliğini vurgulamak için ufuk çizgisine doğru manzaranın eridiği engin genişlikler ve derin mağaralar resmettim. Fakat bilinçaltı sadece bilinçaltıyla ilgili de değil. Dış dünya bir süre sonra o kadar baskın ve değişken bir hal alıyordu ki üretim kanalları dış dünyanın içeriye tezahürü ile dolmuştu. 2016 sonrası üretimlerimde dış kaynaklı ve bir şekilde bilinçaltında meydana gelen sıkıntıyı, dışarıdaki karanlığın içeriye müdahalesini, çatışmasını işlerimde görselleştirmeye çalıştım. Sudaki bir damla mürekkep gibi, insan dünyasının kötücül ve karanlık yanı ister istemez tesir ediyor zihne. Bu tesirden arınmak adına bu duruma karşılık gelen resimler ve heykeller ürettim.

M.G. : Daha önceki serilerinizde karanlık bir ruh halini, içsel sorgulamalarla çözüm arayışlarını konu aldınız. Bu sergide ise adeta bu süreçlerle ilgili bir olgunluk, durumlarla barış halinde olan aydınlık ve pozitif bir eğilim görüyorum. Sizin bu devinim hakkındaki düşüncelerinizi merak ediyorum.

H.V. : Meselelere ve kavramlara bakış açımın değişmesi sonucu beklentilerim de değişti, ürettiklerimde diyalogu ön plana alan bir anlayış gelişti. Sizin de belirttiğiniz gibi durumla daha barışık, sakin ve daha pozitif işler çıktı bu sergide, sanırım hayatımın farklı bir dönemindeyim.

M.G. : Bir röportajınızda “Teknik benim için temelde bir araçtır. Resmin nasıl yapıldığı kadar neden yapıldığı da mühim bir sorudur.” dediğinizi okumuştum. Başka bir röportajınızda ise aklınıza gelen “Şu anda yapmaya değer ne var?” sorusunu kurcalamaya başladığınızdan bahsetmişsiniz. Ben de bu soruyu size tekrar yöneltmek istedim. “Harici Alemler”deki resimleri neden yaptınız?

H.V. : Hem bireysel, hem memleket hem de dünya adına iyileşmeye ihtiyaç duyulduğuna inandığım bir dönemdi. Bir şekilde yaralı olduklarını kabul edip, kendi kendilerini iyileştirmeye karar vermiş, bunu yaparken karşıdakilere de şifa vermek isteyen insanlar gibi düşünebiliriz bu işleri. Yapılmaları gerekiyordu ve şimdi huzurlarınızda.

M.G. : Resimlerinizde boşluklar ve yükselteler üreten kağıt kesim tekniğinizin izleyicinin dikkatini çeken önemli bir unsur. Ben diğer bir önemli unsur olan renk kullanımınızı sizden dinlemek isterim.

H.V. : Resimde renk kullanımını çok önemsiyorum, bu resmimin güçlü yanlarından biri. Renklerle oynamayı ve enteresan sonuçlar elde etmeyi seviyorum. Bazen olmaz gibi görünen iki rengi birbirleriyle ilişkiye sokup, çıkan sonuçlardan heyecanlanıyorum. Renk hakkındaki düşüncem biraz da caz müzik

gibi, önemli olan neyi çaldığımız değil, nasıl çaldığımız.

M.G. : Kullandığınız malzeme ve tekniklerle, yapmayı tasarladığınız resminiz arasında kurduğunuz kontrol ve rastlantısallıktan bahseder misiniz?

H.V. : Eğer tamamen doğaçlama başlayıp devam ettiğim bir çalışma değilse küçük de olsa bir başlangıç taslağı oluyor. Taslağa uygun başlayıp yolda minik değişiklikler yaparak tamamladığım işler de var, başlayıp ilerledikten sonra tamamen başka bir noktaya evrilenler de. Kağıt kesim tekniğinin en büyük avantajlarından biri de resmin ilerledikçe kendi alanını var etmesi. Bu yüzden kompozisyonlar daha özgür olabiliyor. Bu da her daim yeni olanaklara kapı açarak rastlantısallıktan beslenen üretimlere fırsat veriyor.

M.G. : Yıllar içinde kağıt kesme tekniğini geliştirdiğiniz, yenilettiğiniz gözlemlenebiliyor. Bu sergide ise kağıdı kesmek yerine yırttığınız daha serbest ve cesur bir yöntem izlemiştiniz. Yırtma hareketi resminize ne tür bir etki yarattı?

H.V. : Bir şekilde diğer resimlerden geriye kalan sulu boyayla boyanmış bir dolu kağıt mevcuttu elimde, bu kağıtlardan geri dönüş elde etmek istiyordum. 12 senedir kağıtları kestiğimden, yeni arayışlar içindeydim. Resimlerimin genelinden daha sade ve soyut yeni bir seri vardı aklımda ve bu seriyi yırtarak yapmayı istedim. Yırttığım parçalar serinin mantığına uyar hale gelmiş, sade parçalardan meydana geliyordu. Yırtmak genelde eksiltmek, küçültmek veya yok etmek amacıyla yapılan bir eylem. Biraz yapıbozumcu fakat bu sefer bir yapıyı inşa etmek için kullanıyorum. Bu yönüyle rahatlatıcı ve özgürleştirici bir tarafı da var.

M.G. : Eserlerin izleyici ile olan ilişkisinden de bahsedelim istiyorum. Eserleriniz çok katmanlılıktan gelen ikinci boyutu aşan ve resmin üçüncü boyutuna doğru ilerleyen bir hacme sahip. Bunun izleyici algısında yeni kapıları açan bir etki yarattığı inancındayım. Eserleri izleme tecrübesi hakkında siz neler söylersiniz?

H.V. : Günümüzde görsellik çok hızlı akıyor. İnsanların hep acelesi var ve dış dünya dev bir tabela dükkanı gibi tüm uyarılarını ve parlak ledlerini üzerimize boca ediyor. Bütün bu curcuna sonrasında zihnimiz ve ruhumuz seyirin dışında bir şeye ihtiyaç duyuyor. Elde etmek istediğim etkilerden biri de insanların bir eser karşısında geçirdikleri zamanı uzatmak. Onları farklı algıları tecrübe edebilecekleri, ilişki kurup zaman geçirebilecekleri eserlerle bir araya getirmeyi hedefliyorum.

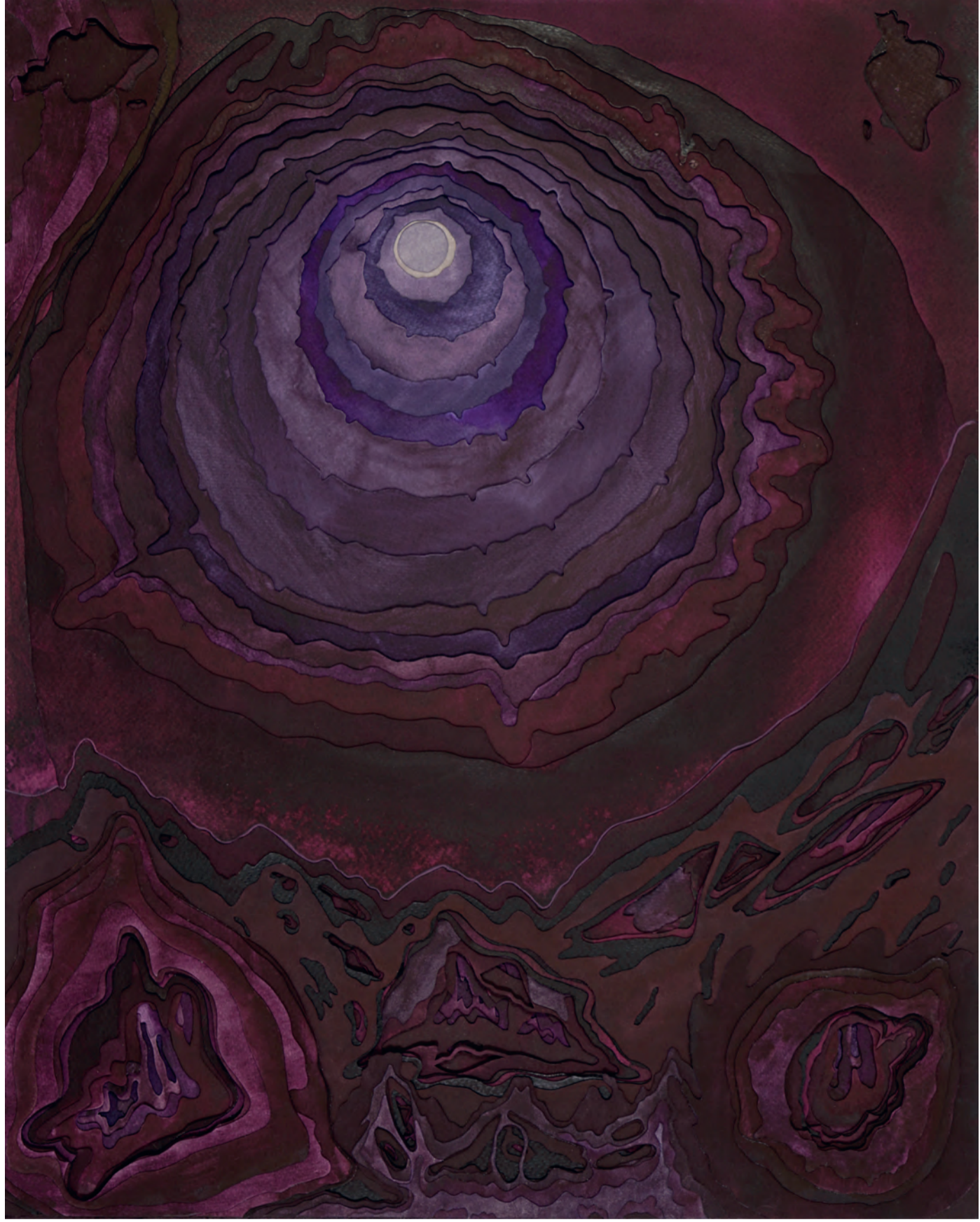
M.G. : Şu anda ülkemizde veya dünyada sanat dünyasında takip ettiğiniz ve tartışmalı olarak gördüğünüz bir haberi/olayı paylaşabilir misiniz? Sizin sanat ve sanat politikasıyla ilgili güncel hassasiyetlerinizin ne olduğunu merak ediyorum.

H.V. : Sorunuza bir örnekle cevap vermeye çalışacağım. Geçtiğimiz senelerde Leonardo da Vinci’nin uzun zamandır görünür olmayan tablosu “Salvator Mundi” ortaya çıktı. Bu menşei ve sahipliği bakımından hakkında şüpheli görüşler oluşmuş bir resim. 2017’de 450 milyon dolara satıldı ve yine aynı sene açılan Louvre Abu Dhabi tarafından alındı. İçinde binlerce eser bulunan Louvre Paris bile kendisine vitrin yüzü olarak Leonardo’nun bir diğer meşhur eseri Mona Lisa’yı seçmişken, ikinci Louvre için Salvator Mundi’den daha güzel reklam olamazdı. 2018’de müzede sergileneceği söylenen resim henüz sergilenmedi ve hakkında 147 metrelik bir yat karşılığında başka bir Arap şeyhine takas edildiği söylentileri dolaşıyor. Müze adı altında alınıp sergileneceği söylenen bir eserin, tarihin en pahalı sanat eserinin, bir kraliyet ailesinin yerel iktidarı ve bölgesel politik çıkarları için kullanıldığını görmek, sanatın günümüzde dönüştüğü şey hakkında fikir verebilir.

S.S.S, 2018
elle kesilmiş kağıt üzerine suluboya *watercolor on hand cut paper*
35 x 44 cm

Dolunay Fullmoon, 2019
elle kesilmiş kağıt üzerine suluboya ve spreyyoya *watercolor and spray paint on hand cut paper*
51 x 41 cm

MELİS GOLAR : Can you mention us about which subject and contents did you constitute your first solo exhibition “External Realms” taking place in Ankara?

HALİL VURUCUOĞLU : The adventure of searching the source of all the positive or negative human actions has evolved to a stage where I have turned to myself and interpreted what I experienced. I started creating works just after I mostly read psychology and philosophy. As everything out also is in, I was filled with different contradictions. The concepts that made me take an action and lay under my first productions appeared as bright and dark. Both concepts enabled the production separately into different series.

M.G. : Your works seem to have made the transition from the paintings where the figures can easily be distinguished, to the colorful abstracts where the space and the figure dissolve in each other. Portraits, landscapes, depictions of nature has shifted to an undefined zone. What would you say about this?

H.V. : To me, the structure of subconscious is not dark and obscure but rather bright and wide. In order to emphasize this notion, I have illustrated the vast widths and deep caves that melt towards the horizon. However subconscious is not only about the subconscious. After a while, the outer world became so dominant and unstable that the production channels were filled with the inward appearance of the outside world. In my post-2016 productions, I tried to visualize; the intervention of the darkness of outside to the inside, the conflict between these and the distress occurring externally and somehow subconsciously. Like a drop of ink in the water, the evil and dark side of the human world necessarily affects the mind. In order to get rid of this effect, I produced sculptures and paintings correspondingly to this situation.

M.G. : In your previous series, you were issuing a dark state of mind and an inner examination to find solutions to this darkness. This time in this exhibition, I see maturity and to being reconciled with the situations which brings a bright and positive tendency related to this phase of life. I'm curious about your thoughts on this cycle.

H.V. : As a result of a change in my perspective on occasions and concepts, my expectations have changed and a perception of dialogue is developed and foregrounded in my works . As you have mentioned, in this exhibition the works are more reconciled with the situations, more peaceful, calm and more positive. Perhaps, I'm in a different period of my life.

M.G. : In one of your interviews I have read, you were saying: “Basically, technique is just a tool for me. The reason why a painting was made is a far more important question than how it was made.” In another interview, you mentioned that you started to dig the question “What is worth to make now?” I wanted to turn the question around and ask you again. Why did you make the paintings in the “External Realms” exhibition?

H.V. : It was a time when I believed that there was a need for heal as an individual, as a country and as the world. In some way, one can think of these works as humans who have accepted themselves as wounded and have decided to heal themselves and they are such people want to cure some others while doing it so. They had to be done, and now they are on display.

M.G. : Your paper cut technique, which produces gaps and elevations, is an important aspect of your paintings that draws the audience's attention. I would like to hear from you the other important element of your painting, the color.

H.V. : I give a great importance the use of color in the painting, it is one of the strengths of my painting. I like to play with colors and get interesting results. I sometimes mix two colors that seem not to come together and I get excited about

the results. My idea about color is a bit like jazz music, the significant point is not what you play, it's how you play.

M.G. : Could you please tell us about the control and randomness elements between your usage of the materials and techniques that you are planning to create?

H.V. : If the work doesn't start completely as an improvisation, there is a small start-up draft. There are also works that I have started in line with the draft and by making minor changes on the way of creation or there are some others that have evolved to another point after starting and moving forward. One of the biggest advantages of the paper cutting technique is that it creates its own space in the progress of the painting. For this reason, compositions can be independent. This gives opportunities for randomly-fed production by opening the door to new possibilities.

M.G. : Over the years, it can be observed how you developed and renewed your paper cutting technique. In this exhibition, instead of cutting paper, you have followed a more free and courageous method by scratching it. What effect did the tearing action make on your painting?

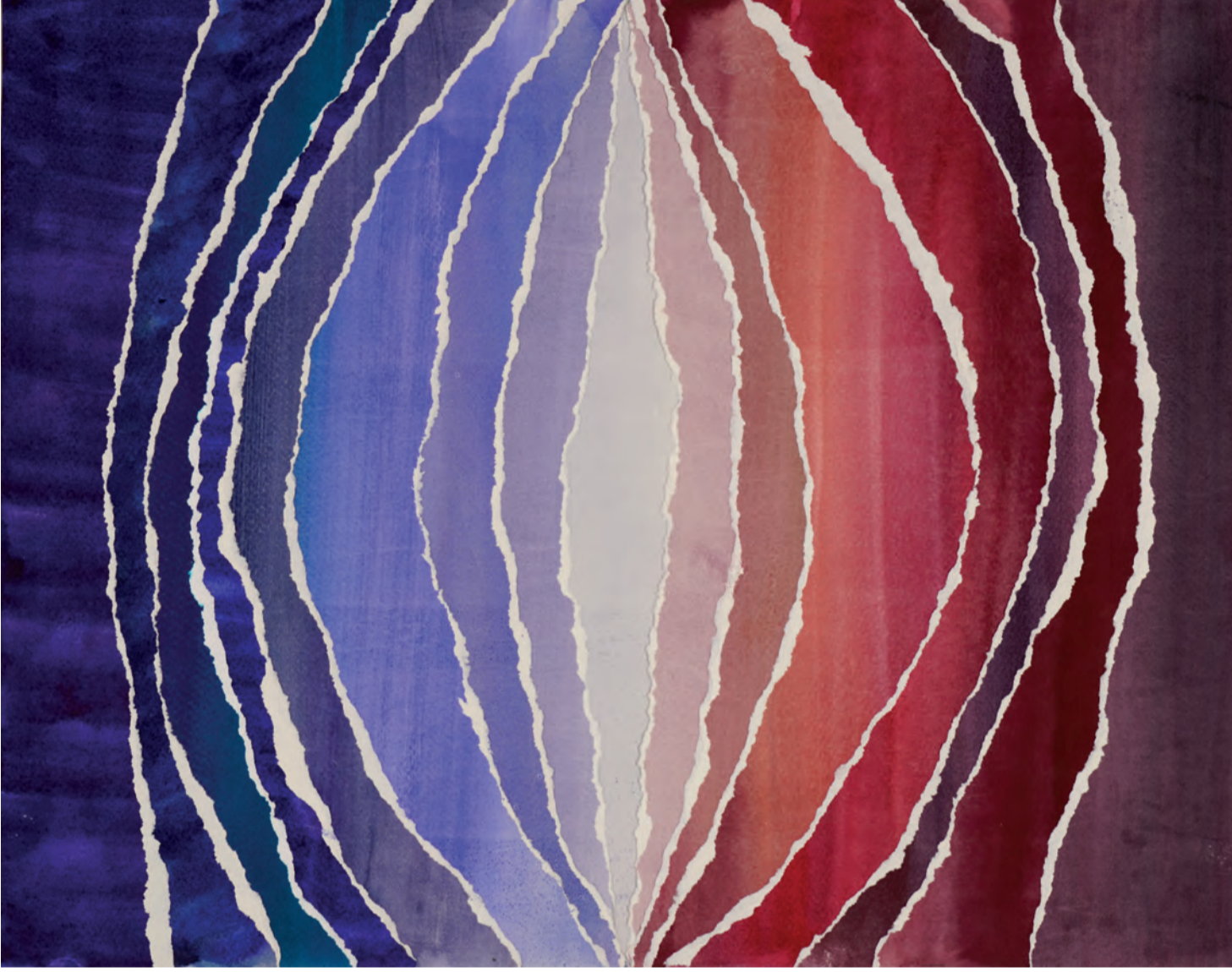
H.V. : Somehow I had a lot of water colored paper leftovers from other paintings, and I wanted to get recycle from these papers. Since I cut the papers for 12 years, I was in search of new ideas. I had a new series in my mind that is plain and more abstract than the rest of my paintings, and I wanted to tear this series off. The pieces I tore were fitting the idea of this series that are made by plain pieces. Tearing is usually an action to reduce, shrink or destroy. A bit deconstructive, but this time I use it to build a structure. This aspect also has a side to relief and liberate.

M.G. : I also want to talk about the relationship between the works and the audience. Your works have volume due to the multi-layering that transcends the second dimension and moves towards the third dimension of painting. I believe that this has a great effect on opening new doors to the viewer's perception. What would you say about the experience of looking at the works?

H.V. : Today, the visuality is flowing very fast. People are always in a hurry, and the outside world like a giant billboard shop that vacates all of its stimuli and bright leds on us. After all this uproar, our mind and soul need something except looking. One of the effects that I want to achieve is to extend the time people spending in front of my work. I aim to bring forward works that they can experience with different perceptions, build relationship with them and spend time with all.

M.G. : Can you share a news story that you are following in the world of art in our country or in the world and which you see as controversial? I wonder about your current sensitivity to art and art politics.

H.V. : I will try to answer your question with an example. In recent years, Leonardo da Vinci's long-time unseen painting, Salvator Mundi appeared in the market. This painting is a controversial one due to the suspected opinions about its origin and ownership. It was sold for \$ 450 million in 2017, and it was bought in 2015 by the Louvre Abu Dhabi. Even though Louvre Paris, which had thousands of works in it, chose its brand image the famous Mona Lisa, for the second Louvre there is no better advertisement than Salvator Mundi. The painting, which was said to be displayed in the museum in 2018, has not yet been exhibited and rumors are being circulated that it is swapped to another Arab sheikh for a 147-meter yacht. It can give an idea about what art has turned into by seeing today that the most expensive artwork in history is used for the local power and regional political interests of a royal family.

S.S.S., 2018
elle kesilmiş kağıt üzerine suluboya *watercolor on hand cut paper*
35 x 44 cm

GELECEK SERGİ *UPCOMING EXHIBITION*

KUSMAK

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ GSF ÖĞRENCİLERİ

KÜRATÖR: CEREN SELMANPAKOĞLU

14.06.2019 - 09.07.2019

ÖZEL ŞEYLER

GÜLMEK

ECE AKAY, İCLAL ALEV DEYİM FALANNINGAN,

KAYAHAN KAYA, AYKUT ÖZ

17.05.2019 - 18.06.2019

siyah beyaz sanat galerisi www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com

ankara Kavaklıdere sok. 3/1-2 Şili Meydanı Kavaklıdere 0312 467 7234

istanbul Maslak Oto Sanayi 2.Kısım 26.sok üst kat no:1051

röportaj *interview* melis golar çeviri *translation* melis golar tasarım *design* sera sade